समुत्क्षिप्य हस्ताभ्यामाकाशे धृत्वा वह्निर्देहवान् राममुक्तवान् २१ सर्गः
हे काकुत्स्थ साध्वीं पतिव्रतामपि दयितां असाध्वीति त्वं यद
शङ्किष्यथाः शङ्कितवानसि तत्कथं गर्हितमेतत् न युक्तमाशङ्कितु
मित्यर्थः विभाषाकथमिलिङ्गेति अत्र कथंशब्दो गर्हायाञ्च लिङो
निमित्तं यतस्तत्र गर्हायामित्यनुवर्त्तते तस्मिन् लिङ्निमित्ते
क्रियातिपत्तौ लृङ् भविष्यतीत्यधिक्रियते अत्रासाधुत्वं क्रियायाः
तद्विरुद्धसाधुत्वाभियोगोपनिपातादतिपत्तिर्गम्यते तदेव साधुत्वं
दर्शयति ॥ १ ॥

अथ थीमधिकृत्योच्यते तस्याः परमते लृङिति संज्ञा तामुत्क्षि भ०
प्येत्यादि । ततोऽनन्तरं वह्निस्तां मैथिलीं उत्क्षिप्य हस्ताभ्यामा
काशे उद्धृत्य राममुक्तवान् किन्तदित्याह हे काकुत्स्थ दयितां
प्रियां साध्वीं पतिव्रतां त्वं कथमाशङ्कितवान् तदयुक्तमाशङ्कितं
ध्वर्थासम्भवे थीति थो अत्र धात्वर्थस्यानिष्पत्तिर्व्वाक्यादेव गम्यते
॥ १ ॥

नाभविष्यदियं शुद्धा यद्यपास्यमहं ततः । न
चैनां पक्षपातोमे धर्म्मादन्यत्र राघव ॥ २ ॥

नेत्यादि । यद्यहमेनां नैवापास्यं नैव रक्षितवान् ततोऽरक्षणा ज०भ०
दियं शुद्धा नाभविष्यत् न भूता येनैव मया रक्षिता तेनैवेयं शुद्धे
ति भावः हेतुहेतुमतोर्लिङित्यतः हेतुर्हेतुमांश्च लिङोनिमित्तं